

Luč četrta je beseda :
jasna hodi med narodi,
dušo k duši tajno vodi.

Solnce je zašlo za goro,
mesec je odšel za solncem,
ogenj v hiši je ugasnil,
sam ostal si brez besede;
odgovôri, Ciciban :
Kaj je naša zadnja luč?

Naša zadnja luč je duh :
vse je mračno, duh nam seva,
k Bogu pota razodeva.

Fl. Golar :

Zimska.

Plamteče in blesteče v lica
razkošno jutro se smehlja,
da se leskeče do srca
planica in sinjâ gorica.

In svetle moje so zenice
vibrajo v vetru mi lasje
in dalje hrepeni srce —
naprej na tiste bi strmice,

kjer jutra zimskega sijaj
iz zlatih vrčev vino pije,
da z zlatim smehom svet oblije,
planino in blesteči gaj.

